

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17.06.1994, sp. zn. 7 Co 866/94, ECLI:CZ:KSCB:1994:7.CO.866.1994.1

Číslo: 58/1995

Právní věta: Nařízeným soudním výkonem rozhodnutí odepsáním z účtu u peněžního ústavu jsou do výše vymáhané pohledávky postiženy nejen ty prostředky na účtu povinného, které tam jsou v době od doručení usnesení o nařízení výkonu do dne vyrozumění peněžního ústavu v tom, že nařízení výkonu nabylo právní moci, ale i prostředky došlé na účet později, pokud účet nebyl po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí zrušen.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 17.06.1994

Spisová značka: 7 Co 866/94

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Výkon rozhodnutí, Výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky

Předpisy: 99/1963 Sb. § 303
§ 311

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalující družstvo se domáhalo vůči žalované bance zaplacení částky 2000 Kč uplatněním tzv. poddlužnické žaloby podle ustanovení § 311 o. s. ř. Žalobce totiž podal u Okresního soudu v Českých Budějovicích návrh na soudní výkon rozhodnutí k uspokojení pohledávky 165 000 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, sp. zn. 13 Cm 3131/92. Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích z 24. 8. 1993, čj. E 487/93-11, byl nařízen výkon rozhodnutí odepsáním uplatněné pohledávky z účtu povinné akciové společnosti A. u K. B. a jejím připsáním na účet uvedeného družstva u téže banky. Žalovaná banka jako dlužník povinného poukázala žalujícímu družstvu částku 69 000 Kč, protože na účtě povinného nebyl dostatek finančních prostředků a současně sdělila, že tím povinnost pro banku končí. Protože žalovaná banka nepostupovala při výkonu rozhodnutí podle nařízeného soudního usnesení a neprovedla odepsání dalších finančních částek, domáhá se žalobce zaplacení částky 2000 Kč s úrokem, když si vyhradil požadovanou částku dodatečně upravit podle údajů, které budou během řízení zjištěny.

Okresní soud v Českých Budějovicích považoval za účelné rozhodnout ve věci podle ustanovení § 152 odst. 2 o. s. ř. mezitímním rozsudkem o základu projednávané věci a rozhodl tak, že základ žalobního nároku je opodstatněn. Soud prvního stupně vycházel z toho, že z ustanovení § 309 o. s. ř. či z jiného ustanovení zákona nelze dovodit časové omezení trvání výkonu, a to tím spíše, když zákon sám v

ustanovení § 264 odst. 2 o. s. ř. ukládá oprávněnému navrhnout přednostně právě tento způsob výkonu.

Odvolání proti rozsudku podala žalovaná banka a navrhla zamítnutí návrhu, když má za to, že neporušila žádnou povinnost, která pro ni vyplývá ze zákonných ustanovení o výkonu rozhodnutí odepsáním z účtu povinného. Podle odvolatele období, po které je účet povinného postižen, vymezuje § 305 o. s. ř. ve spojení s § 307 o. s. ř. Povinnost banky vyplatit pohledávku oprávněnému je podle ustanovení § 307 odst. 2 o. s. ř. časově vázána na okamžik, kdy soud doručí bance povinného vyrozumění o tom, že nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci. Ustanovení § 309 o. s. ř. nevyjadřuje pak nic jiného, než to, že exekucí jsou postiženy ty prostředky na účtu povinného, které tam jsou nejen v době, kdy bance je doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, ale i ty prostředky, které na účet dojdou až do dne, kdy banka obdrží od soudu vyrozumění o tom, že toto usnesení nabylo právní moci.

Žalující družstvo navrhovalo potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.

Krajský soud v Českých Budějovicích svým rozsudkem potvrdil výrok mezitímního rozsudku soudu prvního stupně ve věci a ve výroku o nákladech řízení jej zrušil.

Z odůvodnění:

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek v celém rozsahu podle ustanovení § 212 odst. 1 o. s. ř., když řízení doplnil obsahem spisů sp. zn. E 487/93 a E 1557/93 Okresního soudu v Českých Budějovicích a přehledem zůstatků na účtě akciové společnosti A. žalované banky v době od 29. 4. do 31. 12. 1993. Ze spisu sp. zn. E 487/93 zjistil, že usnesením soudu prvního stupně ze dne 24. 8. 1993 byl nařízen výkon rozhodnutí odepsáním z účtu povinné akciové společnosti A. u K. B. pro uspokojení pohledávky oprávněného družstva v částce Kč 165 000, nákladů předcházejícího řízení 16 000 Kč a nákladů návrhu na nařízení výkonu 3300 Kč. Usnesení o nařízení výkonu bylo doručeno žalované bance již opatřené doložkou právní moci dne 29. 9. 1993. Z přehledu zůstatků na účtu povinného zjistil soud, že na účtu byly tyto zůstatky: 29. 9. 1993 - 244,69 Kč, 30. 9. 1993 - 13 034,69 Kč, 1. 10. 1993 - 37 204,37 Kč, 4. 10. 1993 - 49 464,37 Kč, 5. 10. 1993 - 107 033,70 Kč a 6. 10. 1993 - 146 491,46 Kč.

Po takto doplněném řízení dospěl odvolací soud k závěru, že napadený rozsudek je věcně správný, pokud shledal základ žalobního nároku opodstatněným.

Období, po které je účet povinného postižen, není jednoznačně vymezeno ustanovením § 305 ve spojení s ustanovením § 307 o. s. ř., tedy jen na prostředky na účtu povinného, které tam jsou v době, kdy je bance doručeno usnesení o nařízení soudního výkonu rozhodnutí, ale může se týkat i prostředků, které na účet dojdou až poté, kdy banka obdrží vyrozumění o tom, že toto usnesení nabylo právní moci, pokud účet nadále trvá.

Výkon rozhodnutí přikázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu (§ 303 a násl. o. s. ř.) - obdobně jako přikázání jiných peněžitých pohledávek (§ 312 a násl. o. s. ř.) a také srážek ze mzdy (§ 276 a násl. o. s. ř.) - postihuje pohledávku (mzdu), na kterou má povinný právo vůči třetí osobě - poddlužníku (plátcí mzdy). Soud v nařízení výkonu přikazuje poddlužníku, aby po tom, kdy nařízení výkonu rozhodnutí nabude právní moci, odepsal pohledávku z účtu povinného a uhradil ji oprávněnému (§ 307, § 314 o. s. ř.). Postižené částky nejsou uhrazovány okamžitě a bezprostředně po nařízení výkonu, ale zůstávají určitou dobu u poddlužníka (plátce mzdy). Proto zákon stanoví, kdy vzniká poddlužníkovi (plátcí mzdy) povinnost tyto částky vyplatit oprávněnému. U srážek ze mzdy tak činí ustanovením § 283 o. s. ř., podle kterého je tak povinen učinit, jakmile je soudem vyrozuměn o tom, že nařízení výkonu nabylo právní moci. Obdobně to zákon stanoví u přikázání pohledávky v

ustanovení § 307 o. s. ř., případně v § 314 o. s. ř., které stanoví okamžik, kdy poddlužník má začít plnit povinnosti z nařízeného výkonu. Toto vymezení období, po které je účet povinného postižen, určuje pak ustanovení § 309 o. s. ř., když stanoví, že nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje i na částky, které dojdou na účet povinného po tom, kdy bylo peněžnímu ústavu (bance) doručeno nařízení výkonu rozhodnutí. Význam a smysl tohoto ustanovení jsou právě v tom, aby byly postiženy i ty částky, které v okamžiku nařízení výkonu na účtě nejsou, aby i ony mohly být odepsány z účtu do výše přisouzené pohledávky s příslušenstvím (§ 303 odst. 1 o. s. ř.) a aby oprávněný nemusel vždy podávat nové, další návrhy na nařízení výkonu.

Z toho pak plyne, že postižení se vztahuje i na částky, které tu jsou na účtu povinného nejen v době, kdy bylo peněžnímu ústavu (bance) doručeno nařízení výkonu rozhodnutí a které dojdou na účet do dne, kdy banka obdrží vyrozumění o tom, že usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci, ale lze je vztáhnout i na částky došlé později než bude vymáhaná pohledávka uspokojena, pokud nedošlo po právní moci usnesení ke zrušení účtu.

Ve věci sp. zn. E 487/93 soud prvního stupně sice nepostupoval správně, když usnesení o nařízení výkonu odepsáním z účtu doručoval bance nikoli již bezprostředně po jeho nařízení, nýbrž teprve po jeho právní moci (opatřené doložkou právní moci), ale to na věci nic nemění. Postiženy byly nařízeným výkonem nejen částky, které tam v okamžiku doručení byly a které byly bankou odepsány (69 000 Kč), ale postiženy byly tímto výkonem i další částky, které v následujících dnech po 29. 9. 1993 na nezrušený účet povinného došly. Zbývající neuhrazená částka (115 300 Kč) měla být tedy odepsána z částek došlých v dalších dnech a jak vyplývá z přehledu zůstatků na účtě, byla by uhrazena z nich nejpozději již 5. 10. 1993. Pokud tak žalovaný jako poddlužník neučinil a tyto částky neodepsal ve prospěch oprávněného, nepostupoval tak, jak mu to umožňují ustanovení § 305, § 308 a § 309 o. s. ř. To dává oprávněnému právo podle ustanovení § 311 o. s. ř., aby se na peněžním ústavu domáhal, aby mu peněžní ústav (banka) zaplatil částku, na kterou by měl právo, kdyby peněžní ústav (banka) postupoval správně. V daném případě tu šlo o částku 2000 Kč, kterou žalobce učinil předmětem tohoto sporu, aniž by ji v průběhu řízení rozšířil.

Závěr soudu prvního stupně, že žalobní nárok je opodstatněn, je tedy věcně správný a odvolací soud proto jeho rozhodnutí podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrdil.

Odvolací soud zrušil výrok o nákladech řízení, pro jehož vydání nebyl žádný důvodů, protože vydáním mezitímního rozsudku řízení nekončí, a proto o nákladech řízení bylo rozhodováno předčasně (§ 151 odst. 1 o. s. ř.).

1) Srov. § 715 obch. zák.